

מ"ת 64012/05/20 - מדינת ישראל נגד בר ביטון, לי דור שריקי, ירון מלכה, שון סיטבון

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 64012-05-20 ישראל נ' ביטון(עציר) ואח'

לפני המבקשת	כבוד השופט ציון קאפח
נגד המשיבים	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אפרת שדה
	1. בר ביטון ע"י ב"כ עו"ד ירון פורר
	2. לי דור שריקי (הדיון הסתיים)
	3. ירון מלכה
	ע"י ב"כ עו"ד ליאור שטלצר
	4. שון סיטבון
	ע"י ב"כ עו"ד עמית שלף

החלטה לראיות לגבי משיבים 1, 3 ו- 4

בקשה למעצר עד תום ההליכים.

על פי עובדות כתב האישום, עובר ליום 8.4.20 או בסמוך לכך, קשר נאשם 1 קשר עם אחרים שזהותם לא ידועה, לייבוא סמים מסוכנים מגרמניה לישראל (להלן: "הקשר").

במסגרת הקשר ולשם קידומו, נשלחה מגרמניה לישראל חבילה, ביום 11.4.20, או בסמוך לכך, באמצעות חברת השילוח DHL (להלן: "חברת השילוח"). החבילה מוענה על שם "avi-noam yaari" מרחוב רמח"ל 6 תל אביב-יפו והכילה בתוכה תשע קופסאות שימורים אשר בתוכן הוסלקו, בשקיות, 28,712 טבליות של סם מסוכן מסוג MDMA, כהגדרתו בפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים"), שלא לצריכה עצמית (להלן: "החבילה").

עם הגעת החבילה לישראל ובדיקתה, ביום 27.4.20, או בסמוך לכך, פתחה המשטרה את החבילה והוציאה ממנה את מרבית הסם המסוכן, ולאחר מכן הועברה החבילה לסניף הדואר לצורך מסירתה לנמען (להלן:

"חבילת הסמים".

לשם מימוש הקשר, ביום 18.4.20 או בסמוך לכך, פנו אחרים שזהותם אינה ידועה (להלן: "**האחרים**") לנאשם 4, באמצעות אפליקציית ה"טלגרם", והציעו לו לאסוף את החבילה מסניף הדואר, ברחוב מקווה ישראל 8 בתל אביב (להלן: "סניף הדואר"), תמורת תשלום, והנאשם נענה להצעתם.

בהתאם לכך, נערך מפגש בין נאשם 4 והאחרים, במהלכו מסרו האחרים לנאשם 4 את פרטי החבילה (מספר הדואר הרשום של החבילה ושם הנמען) וכן העבירו לנאשם 4 תעודות זהות על שם אבינועם יערי וכרטיס SIM, בעל מספר הטלפון הרשום על גבי החבילה (להלן: "**הטלפון המבצעי**"), באמצעותו יתקשר עמם לצורך הוצאת החבילה מסניף הדואר.

בהמשך, בין התאריכים 19-20.4.20, או בסמוך לכך, נקט נאשם 4 בצעדים שלהלן לשם הוצאת החבילה מסניף הדואר:

רכש מכשיר סלולארי לצורך השימוש בטלפון המבצעי וערך באמצעותו ובאמצעות טלפון נוסף המצוי ברשותו, שיחות למוקד השירות של חברת השילוח וכן למוקד השירות של הדואר, וניסה לברר פרטים אודות החבילה.

ביום 20.4.20 פנה באמצעות טלפון סלולארי המצוי בחזקתו, שמספרו 050-8198404, לשליח נדב בגדי (להלן: "**בגדי**") וביקש ממנו לאסוף עבורו את החבילה תוך שהוא מצייד אותו בתעודת הזהות ע"ש אבינועם יערי ובטופס יפוי כוח (מזויף) לקבלת דבר דואר, שמולא ע"י הנאשם.

כשבגדי הגיע לאסוף את החבילה נאמר לו שהיא טרם הגיעה לסניף הדואר ועל כן הורה לו הנאשם להשאיר את תעודת הזהות בתיבת דואר של בניין ברחוב פרלשטיין 29 בבת ים.

ביום 5.5.20 קיבל הנאשם הודעה לטלפון המבצעי כי החבילה ממתינה לאיסוף בסניף הדואר.

ביום 6.5.20 התקשר הנאשם באמצעות הטלפון המבצעי לשליח מחברת שליחויות וביקש לקדם את איסוף החבילה אך הדבר לא הסתייע. בדומה, איסוף ע"י השליח בגדי לא הסתייע.

ביום 7.5.20 הודיע הנאשם לאחרים כי הוא לא יכול לאסוף את החבילה ועל כן התבקש להשאיר את תעודת הזהות ברחוב ההגנה 130, וכך עשה.

ביום 11.5.20 פנה נאשם 1 לנאשם 2 וביקש ממנו כי יאסוף עבורו את החבילה מסניף הדואר. בסמוך לכך, אסף נאשם 2 ברכבו את נאשם 1 מהעיר יבנה. הנאשמים פנו לשני סניפי דואר ביבנה וניסו לקבל טופס יפוי כוח ריק, אך ללא הצלחה. בהמשך נסעו לאסוף את נאשם 3, מביתו בעיר רחובות, ונאשם 3 הביא עמו טופס יפוי כוח ריק. יחד הם נסעו לסניף הדואר. בהגיעם לסניף, הדריך נאשם 1 את נאשם 2 כיצד למלא את טופס יפוי

הכוח ומסר לו את הפרטים הנדרשים בו (מספר החבילה, שם הנמען, שם נאשם 2, מספר זהות וחתימה). לאחר זיוף הטופס, נכנס נאשם 2 לסניף הדואר כשהוא מצויד בייפוי הכוח המזויף ובתעודת זהות, אסף את החבילה וכשיצא מסר אותה לנאשם 1. לאחר מכן נסעו הנאשמים למלון SPAT בבת ים (להלן: "המלון"), וכשנכנסו למעלית המלון ובידם החבילה, נעצרו על ידי המשטרה.

הוראות החיקוק המיוחסות לנאשמים 1-3

1. החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיפים 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים ((להלן: "הפקודה") + סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז- 1977 (להלן: "החוק").
2. ניסיון החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית (28,709 טבליות) - עבירה לפי סעיפים 7(א)+(ג) רישא לפקודה הסמים המסוכנים + סעיף 29 ו-25 לחוק.
3. זיוף בכוונה לקבל דבר - עבירה לפי סעיף 418 לחוק.
4. שימוש במסמך מזויף- עבירה לפי סעיף 420 + סעיף 29 לחוק.

נאשם 1

במעשים המפורטים לעיל ייבא נאשם 1 לישראל 28,712 טבליות של סם מסוכן מסוג MDMA - עבירה לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים.

נאשם 4

1. ניסיון החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית (28,709 טבליות) - עבירה לפי סעיפים 7(א)+(ג) רישא לפקודה + סעיף 29 ו-25 לחוק.
2. זיוף בכוונה לקבל דבר - עבירה לפי סעיף 418 לחוק (אמצע).
3. שימוש במסמך מזויף- עבירה לפי סעיף 420 לחוק.

באי-כוח משיבים 1 - 3 חלקו על קיומן של ראיות לכאורה כדלקמן:

ב"כ משיב 1 הסכים לקיומן של ראיות לכאורה לכל העובדות, פרט לעובדות המקימות את עבירת הייבוא.

באי-כוח משיבים 2 ו-3 כפרו בקיומן של ראיות לכאורה בשאלת מודעות המשיבים לתוכנה של החבילה.

טיעוני הצדדים בתמצית

ב"כ משיב 1 אישר כי אכן המשיב קשר עצמו לייבוא בתשואל שנערך לו והוקלט על-ידי קצין משטרה ביום 11.5.20. לדבריו, אין מדובר אלא בהתרברבות גרידא שאין מאחוריה, ולא כלום. ב"כ המשיב הפנה לעובדות כתב האישום המאששות לדבריו את טענתו כי ההודיה עומדת בניגוד לחלקו של המשיב כפי שהוא מפורט בכתב האישום. עוד ציין, כי בחקירה הסמויה שנערכה חודש ימים טרם המעצר, חלקו של משיב זה לא עלה כלל, ובדיקות של מיילים בהתקשרויות שונות, לא העלו כי היה למשיב קשר לייבוא.

ב"כ משיב 3 כפר כאמור בקיומה של תשתית ראיתית לכאורית בסוגית המודעות לתוכנה של החבילה. לדידו, אפשר שהמשיב "עצם עיניים", אולם, בעובדות כתב האישום חלקו מופיע לראשונה בסעיף 8. עוד הוסיף ב"כ המשיב, כי לו המשטרה הייתה ממתנה דקות ספורות בטרם מעצר המשיב, ניתן היה לאשש או להפריך את הנטען כלפיו. כך או כך, אין כל ראיה למעורבות המשיב בציר הזמן שקדם למעצרו.

ב"כ משיב 4 כפר אף הוא בסוגית מודעות המשיב לתוכנה של החבילה, כמו גם ל"עצמת עיניים" של המשיב. בנדון זה, מפנה ב"כ המשיב להודעתו השלישית של המשיב, שם טען כי הובטח לו סכום של 200 ₪ תמורת השליחות להוציא את החבילה. המשיב טען כי סבר שמדובר בהברחת מכשירי טלפון ניידים או צעצועים. בהודעתו מיום 19.5.20 הדגיש המשיב כי לו היה לו חשד, ולו הקל ביותר, שמדובר בסמים, היה מנתק מגע. עוד הפנה להודעתו של המשיב מיום 24.5.20, שם חזר וטען כי היה בטוח שמדובר בהברחת מכשירי טלפון ניידים. משעלה החשד כי מדובר בסמים, עצר המשיב מיד את פעילותו.

טיעוני המבקשת

המבקשת הגישה את טיעוניה בכתב עם הפנייה לראיות כפי שיפורטו להלן.

דין והכרעה

בראשית הדברים יש לציין כי דמותם של האחרים, שזהותם אינה ידועה מרחפת מעל האירועים מושא כתב האישום. המשיבים הופעלו, לכאורה, ישירות ע"י האחרים - למעט משיב 2 אשר הופעל ע"י משיב 1-איש איש על פי התפקיד אשר יועד לו. כך למשל, אין בכתב האישום כל קשר בין משיב 4 למשיב 1.

כפועל יוצא יש לומר כי נוכחותו של משיב כזה או אחר בפעילות "רק" בציר זמן מסוים אינה פוגמת בהכרח בעוצמת הראיות, בכפוף לקיומן כמובן, שהרי זה היה חלקו אשר נקבע ע"י האחרים שזהותם אינה ידועה.

משיב 1 - בר ביטון

כזכור, ניתנה הסכמה לקיומן של ראיות לכאורה פרט לסוגיית היבוא. ב"כ המשיב טען כי ההודאה שניתנה ביום 11.5.20 אינה אלא התברבות לשמה שהרי חלקו באירוע מצומצם לציר זמן מסוים. מצופה היה, כך עו"ד פורר, כי יהיו ראיות גם לחלקו בתכנון היבוא ואף לאחר מכן **בכל** הניסיונות להוציא את החבילה מהדואר. אני דוחה טענה זו משום שכאמור לעיל פעילותו נקבעה על ידי האחרים והיא תוחמה למקטעים שונים. ראה גם היעדר ממשק בין משיב 4 למשיב זה.

לפי שאין טענה של קבילות, מקומה של הטענה להליך העיקרי.

אולם **בבחינת למעלה מן הדרוש** יש לציין כי סיוע-לא במובן המשפטי- להודאתו נמצא בדבריו שלו כמפורט להלן:

התמורה שסוכמה עמו בסך 150,000 ₪ ומקור ארץ מוצא החבילה (גרמניה).

הוא הסביר כי ככלל הוא מעדיף יבוא ע"י בלדר, אך בתקופה זו-הקורונה-הדבר אינו אפשרי ומשום כך פעל לייבא את החבילה באמצעות הדואר. עוד ציין כי בפעם הקודמת בה פעל באצעות בלדר, זה נעצר. בדיקה העלתה כי אכן נעצר בלדר באותה תקופה. (תמליל עמ' 46, ש' 1 ואילך).

עוד עולה מאליה התמיהה - אם אכן היה המשיב שליח ותו לא, כיצד ידע **מה מספר הכדורים**. אין זה הגיוני שהאחרים יטרחו לעדכן אותו במספר הכדורים אלא אם כן מקור ידיעתו נובע מהעובדה שהוא אכן ייבא את הסמים.

המשיב מדגיש כי הוא פעיל בתחום יבוא הסמים ואף יודע לנקוב בשמות של אחרים אשר נטלו אף הם חלק ביבוא אחר, לרבות כמות הסם ותוצאות הליך המעצר (עמוד 29 לתשואול). **כל הפרטים אומתו**.

די באלה-ויש עוד כהנה וכהנה-להקים תשתית ראיתית לכאורית כנגד המשיב ואף זאת כפי שצינתי לעיל, בבחינת למעלה מן הדרוש.

משיב 3-ירון מלכה

סוגיית המודעות לתוכנה של חבילת הסמים :

ראה הודעת משיב 2 מיום 11.5.20. ביום שנועד לאיסוף חבילת הסמים אוספים משיבים 1,2 את המשיב.

המשיב משוחח עם אחר שזהותו אינה ידועה, **בקודים**, אשר לדרך בה יש למלא את טופס יפוי הכח **המזויף**.

הגרסה המיתממת אינה עולה בקנה אחד עם דבריו כי סבר לתומו שמדובר בחבילת נעליים. גרסתו כי אינו זוכר כלל שמשיבים 1,2 נכנסו עם חבילה למכונית אינה מתיישבת עם הנצפה במצלמות האבטחה בדואר (חבילה גדולה) ובמלון (הוא עצמו נושא את החבילה) ועם גרסת משיב 2.

המשיב ומשיב 1 מיוודים משכבר הימים והמשיב מכיר ויודע את פעילות משיב 1 בתחום הסחר בסמים.

הנה כי כן קיימת תשתית ראייתית לכאורית גם נגד משיב זה ולמצער עצימת עיניים.

ראה לעניין זה בש"פ 576/20 **פלונית נ' מדינת ישראל** (13.2.2020) שם נקבע כי **התנהגות חשודה יכולה לבסס מודעות לעבירות המיוחסות, וכי טיב המודעות עתיד להתברר בהליך העיקרי**.

משיב 4 - שון סיטבון:

סוגיית המודעות לתוכנה של החבילה.

על המודעות במתווה בש"פ **פלונית** לעיל ניתן ללמוד מהראיות הבאות:

נמצא קשר במחקרי תקשורת בינו לבין משיב 3, זאת בניגוד לנטען על ידו כי אינו מכיר את משיב 3.

המשיב החזיק במספר הסלולרי אשר נרשם על גבי תעודת המשלוח.

המשיב ידע אודות החבילה 8 ימים טרם הגעתה ארצה, כעולה ממחקרי התקשורת בינו לבין השליח בגדי ובינו לבין חברת השילוח.

בחקירתו מיום 18.4.20 הוא אישר כי הפנייה אליו להוציא את החבילה הייתה באמצעות היישומן טלגרם בו השיח הינו **אודות סמים מסוכנים**.

המפגשים החשאיים עם האחרים בשדה פתוח בהם קיבל הנחיות וכרטיס סים. שיחות שנערכו בין הנייד המבצעי שלו לבין האחר.

שיחות רבות שיצאו מאת המשיב אל מוקד חברת השילוח.

ב"כ המשיב אשר היה ער לאופי המחתרתי של פעילות המשיב ובכלל זה השארת ת.ז. עבור השליח באשפתון, טען כי המשיב סבר שהוא מסייע בהברחת טלפונים ניידים. המשיב עצמו טען בחקירתו כי סבר שהוא מסייע להוציא חבילה ובה טלפונים כשרים או צעצועים.

עמוד 6

לא ניתן לקבל טיעון זה, משום שהמשיב חבר לאחרים ביישומן העוסק בסחר ואספקת סמים, הוא עצמו חבר בקבוצות אחרות שזה ייעודן והוא עצמו סחר בסם מסוכן על פי דבריו שלו **דרך אותו ישומן**.

די באלה להקים תשתית ראייתית לכאורית כנגד המשיב.

סוף דבר- עלה בידי המבקשת להוכיח קיומן של ראיות לכאורה כנגד שלושת המשיבים.

העתק ההחלטה יועבר לצדדים ולשירות המבחן.

ב"כ המבקשת מתבקשת לסור לבית המשפט ולקבל את קלסר הראיות.

ניתנה היום, י' תמוז תש"פ, 2 יולי 2020 בהעדר הצדדים.

חתימה